

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PEDAGOGICKÁ
CENTRUM BIOLOGIE, GEOVĚD A ENVIGOGIKY

FAUNA PAVOUKŮ MOKŘADNÍCH LUK V KATASTRÁLNÍM
ÚZEMÍ OBCE CAPARTICE
BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Martina Vlčková

Přírodovědná studia, obor Biologie se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: Mgr. Ivana Hradská
Plzeň, 2016

Prohlašuji, že bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně
s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 30. června 2016

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Ráda bych poděkovala Mgr. Ivaně Hradské, nejen za odborné vedení, cenné rady a pomoc při determinaci, ale hlavně za její čas, který mi věnovala i v nesnadné životní situaci. Dále mé poděkování patří Ing. Zbyňkovi Kejvalovi za poskytnutí materiálů, ze kterých jsem čerpala při psaní této bakalářské práce. V neposlední řadě děkuji mé rodině a příteli za pomoc, podporu a pochopení po celou dobu tvorby této práce.

ZDE SE NACHÁZÍ ORIGINÁL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

OBSAH

1	Úvod	7
2	Charakteristika území obce Capartice	9
	2.1 Geografické vymezení	9
	2.2 Geologická a geomorfologická charakteristika.....	9
	2.3 Klimatické poměry	9
	2.4 Hydrologické poměry.....	9
	2.5 Pedosféra	10
	2.6 Zajímavosti o Caparticích	10
	2.7 Botanická charakteristika	11
	2.8 Zoologická charakteristika	12
3	Metodika sběru	14
	3.1 Metody sběru pavouků	14
	3.1.1 Konzervace materiálu	14
	3.1.2 Smýkání	14
	3.1.3 Sklepávání.....	14
	3.1.4 Prosev.....	14
	3.1.5 Zemní pasti	15
	3.1.6 Individuální sběr	15
	3.2 Metodika vyhodnocení	15
	3.2.1 Determinace pavouků	15
	3.2.2 Zhodnocení podle Katalogu pavouků České republiky	15
	3.2.1 Vyhodnocení pomocí atlasu Pavouci České republiky.....	17
	3.2.2 Dominance	19
4	Základní charakteristika pavouků.....	20
5	Obecná charakteristika jednotlivých čeledí	21
	5.1 Pokoutníkovití (Agelenidae)	21
	5.2 Křížákovití (Araneidae)	21
	5.3 Zápředníkovití (Clubionidae).....	22
	5.4 Cedivečkovití (Dictynidae)	22
	5.5 Plachetnatkovití (Linyphiidae).....	23
	5.6 Slíd'ákovití (Lycosidae).....	23
	5.7 Listovníkovití (Philodromidae).....	24
	5.8 Lovčíkovití (Pisauridae).....	24
	5.9 Skákavkovití (Salticidae)	25
	5.10 Maloočkovití (Sparassidae).....	26

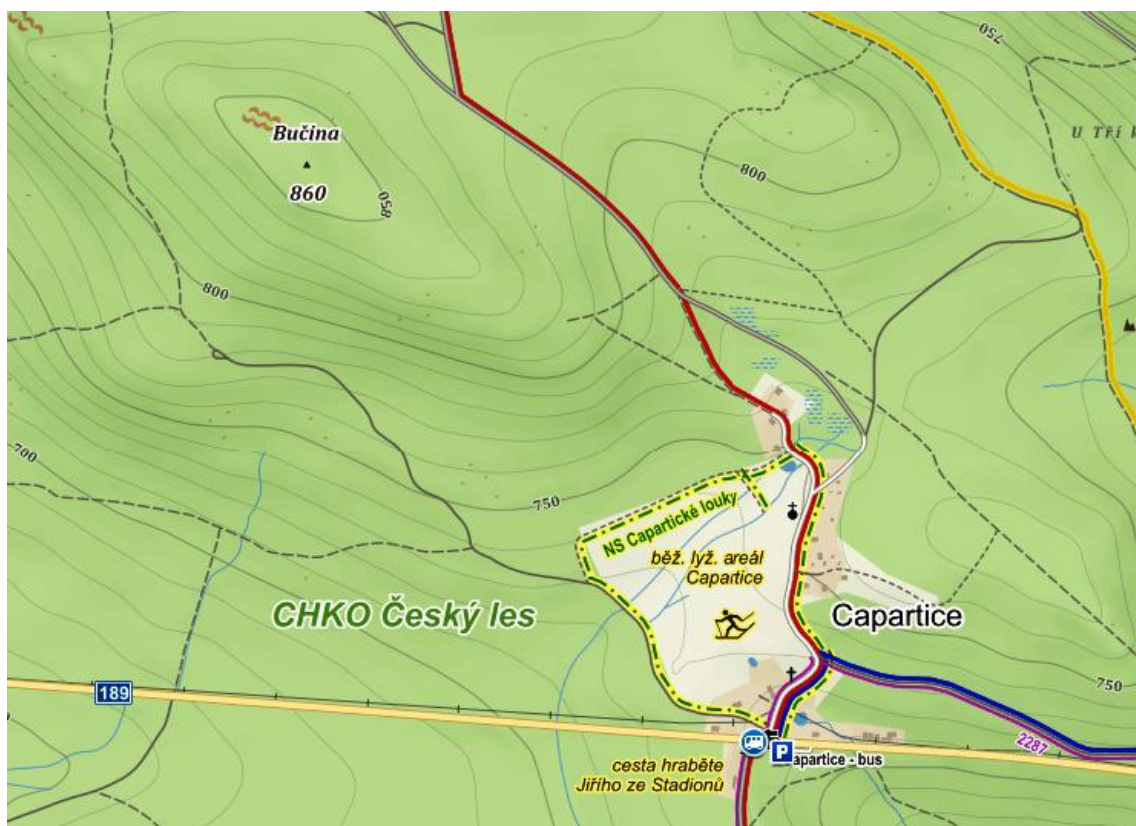
5.11 Čelistnatkovití (Tetragnathidae).....	26
5.12 Snovačkovití (Theridiidae).....	26
5.13 Běžníkovití (Thomisidae).....	27
6 Praktická část	28
6.1 Kvantitativní vyhodnocení	28
6.2 Kvalitativní vyhodnocení	28
6.2.1 Systematický přehled a vyhodnocení nalezených druhů	28
7 Diskuse	50
8 Závěr	52
9 Seznam literatury	53
10 Resumé	55
11 Seznam příloh	56
Příloha 1	I
Příloha 2	V
Příloha 3	VIII

1 ÚVOD

Cílem této bakalářské práce bylo zmapovat faunu pavouků mokřadních luk v katastrálním území obce Capartice, které spadá pod chráněnou krajinnou oblast Český les. Výzkum byl zahájen 22. 05. 2015 a následně ukončen 24. 10. 2015. Ve zkoumané lokalitě nebyl doposud prováděn žádný systematický průzkum pavouků ani jiné fauny, pouze botanický průzkum roku 2005 Jiřím Sladkým.

Teoretická část zahrnuje seznámení se s vybranou lokalitou Capartice, nejen z pohledu geografického, ale i dalších, např. klimatické podmínky, zajímavosti o Caparticích. Také jsou zde popsány jednotlivé metody sběru, které byly na daném území prováděny, a samozřejmě metodika vyhodnocení výsledků. Nechybí ani základní charakteristika pavouků a obecná charakteristika jednotlivých čeledí, které se vyskytují na zkoumaném území.

V praktické části se zabývám kvalitativním a kvantitativním vyhodnocením výsledků. Jedná se o zpracování přehledu nalezených druhů pavouků, jejich zařazení do příslušných čeledí, uvedení metody sběru, datum sběru, určení pohlaví, počet, atd.

Obr. 1: Katastrální území obce Capartice [1]

Obr. 2: Vymezení zkoumané lokality v obci Capartice [2]

2 CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ OBCE CAPARTICE

2.1 GEOGRAFICKÉ VYMEZENÍ

Zkoumané území se nachází v Plzeňském kraji v okrese Domažlice, 1 km od turistického místa Výhledy, při silnici na hraniční přechod s Německem (Procházka 1992). Jedná se o část městyse Klenčí pod Čerchovem, který je od oblasti vzdálený asi 2,5 km [3].

Capartice je malá vesnice - chatová osada, která má rozlohu přibližně 14,27 km² [1] a nachází se v sedle pod hřebenem Haltravy v nadmořské výšce 750 m (Procházka 1992). Poblíž se také tyčí nejvyšší hora Haltravské hornatiny i celého Českého lesa - Čerchov (1042 m. n. m.).

Tato oblast spadá pod chráněné krajinné území Český les, díky své zajímavé fauně a flóře, která se vyskytuje hlavně na místních Capartických loukách.

2.2 GEOLOGICKÁ A GEOMORFOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA

Český les, tvořený převážně rulami, patří pod Českoleskou oblast a dělí se na 4 celky. Jedním z nich je Čerchovský les, do kterého spadají Capartice. Charakteristické jsou nápadně ostré skalnaté hřbety a vrcholy s příkrými svahy, na kterých se vytvořily vlivem mrazového zvětrávání hornin mrazové sruby, představující různě vysoké a rozsáhlé skalní stěny - Capartická skála (805 m. n. m.), Skalky na Sádku (847 m. n. m.) (Balatka a Birner 1987).

Podloží zde tvoří převážně migmatické ruly, místy se vyskytují i biotické pararuly moldanubika (Kolektiv autorů 2005). Ve vyšších polohách najdeme břidličnaté cordieriticko – biotické migmatické ruly (Balatka a Buček 1987).

2.3 KLIMATICKÉ POMĚRY

Capartice patří pod klimatickou oblast CH 7, zabírající nejvýše položené území Českého lesa (Haltravský hřbet, oblast Čerchova). Podnebí se zde vyznačuje krátkým, mírně chladným a vlhkým létem, mírně chladným jarem a mírným podzimem, dlouhou, mírnou a mírně vlhkou zimou. Průměrná teplota v červenci dosahuje 15 - 16°C, v lednu -3 až -4°C. Srážkový úhrn ve vegetačním období činí 500 - 600 mm (Balatka a Birner 1987).

2.4 HYDROLOGICKÉ POMĚRY

Ve zkoumané oblasti se nenachází žádný velký tok, ale poblíž pramení malý potůček, který je levým přítokem Černého potoka, známý též pod názvem Čerchovka (Sladký 2005). Ten pramení v Černovrší ve výšce 780 m. n. m., délka údolí je 27,1 km,

plocha povodí 170,333 km² (Kolektiv autorů 2005). Také je zde rybník, ten byl ale vytvořen uměle.

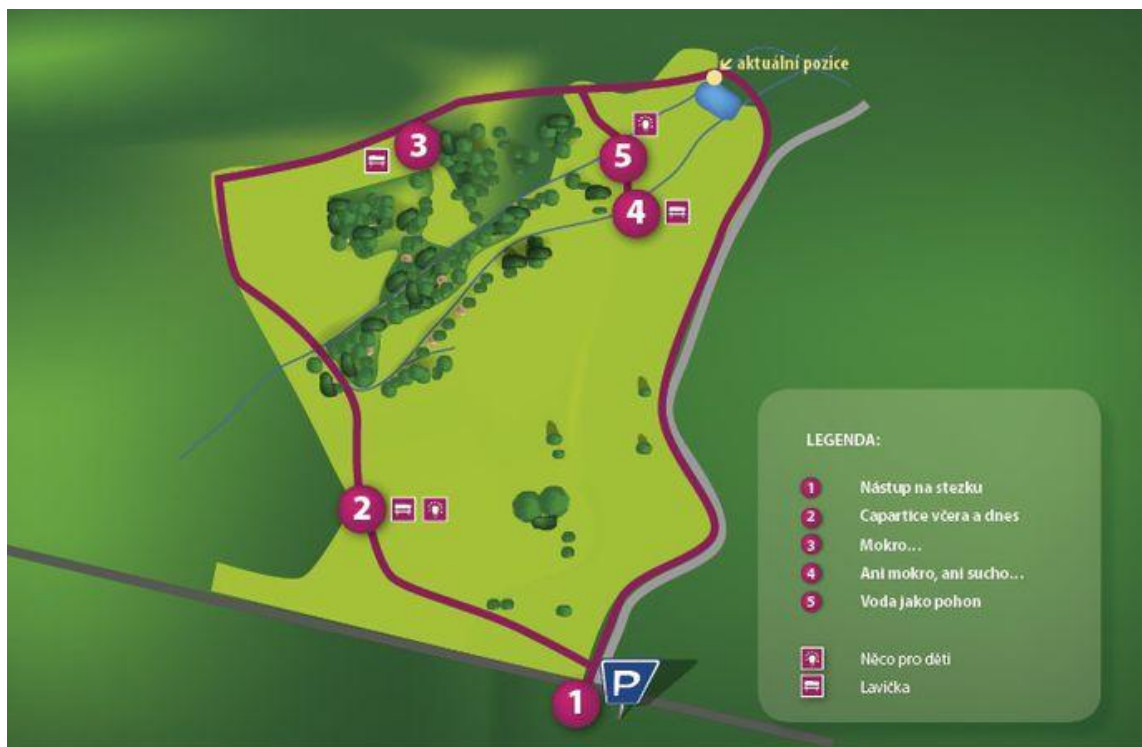
2.5 PEDOSFÉRA

Z půdních druhů se v dané oblasti vyskytují jílovitohlinité až kamenité půdy (Mištera 1996). Půdním typem jsou kambizemě, konkrétně silně kyselé až glejové, místy můžeme najít i půdy rašeliništní (Kolektiv autorů 2005).

2.6 ZAJÍMAVOSTI O CAPARTICÍCH

Nachází se zde Naučná stezka Capartické louky, která přibližuje zachovalé, druhově bohaté luční porosty s výskytem řady vzácných druhů rostlin (Anonymus 2012). Samotný průzkum pavouků byl prováděn v oblasti, která spadá pod tuto naučnou stezku.

Z důvodu výskytu zvláště chráněného druhu vemeníku zelenavého (*Platanthera chlorantha*) dochází ke kosení Capartických luk z Programu péče o krajinu, které financuje Ministerstvo životního prostředí, ale prostředníkem je Správa CHKO Český les. Seče se plocha 1,7 ha v termínu do 30. 09. (písemné sdělení Kašparová Markéta). Poblíž zkoumané lokality se také nachází přírodní památka Skalky na Sádce (847 m), kterou tvoří smíšený les a místy až pralesovitý porost (Balatka a Birner 1987).

Obr. 3: Mapa naučné stezky Capartické louky [4]

Obr. 4: Vybrané plochy Capartických luk určené k sečení (Kašparová 2016)

2.7 BOTANICKÁ CHARAKTERISTIKA

Čerchovský les zahrnuje vegetační stupeň submontánní až montánní. Typickými druhy v podrostu jsou mléčivec horský (*Cicerbita alpina*), podbělice alpská (*Homogyne alpina*) a vranec jedlový (*Huperzia selago*). Ze stromů převládají acidofilní bučiny a jedlobučiny (*Luzulo-Fagion*), podmáčené jedliny (*Equiseto-Abietetum*), místy květnaté bučiny (*Eu-Fagenion*). Omezeně se vyskytují i podmáčené smrčiny (*Mastigobryo-Piceetum*) (Kolektiv autorů 2005).

Přímo v Capartících byl prováděn botanický průzkum v červnu roku 2005. Ten ukázal, že ve zkoumaném území byla zjištěna stanoviště soustavy NATURA 2000 - mezofilní ovsíkové louky (T1.1.) a prioritní stanoviště - podhorské a horské smilkové trávníky (T2.3B). Podle něj můžeme území popsat jako mozaiku vlhkých lad svazu *Calthion palustris* (vlhké pcháčové louky), dřívě kosených mezofilních luk svazu *Arrhenatherion elatioris* (mezofilní ovsíkové a kostřavové louky) a *Violion caninae* (podhorské a horské smilkové trávníky), mokřadních vrbín svazu *Salicion cinereae* (mokřadní vrbiny) a sukcesních porostů dřevin inklinující ke svazu *Alnion incanae* (údolní jasanovo-olšové luhy a tvrdé luhy nížinných řek).

Průzkumem bylo zjištěno 145 taxonů cévnatých rostlin, z toho 2 taxony jako zvláště chráněné v kategorii ohrožené: prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*) a vemeník zelenavý (*Platanthera chlorantha*), 3 taxony jako ohrožené: ostřice Hartmanova (*Carex hartmanii*), škarďa měkká čertkusolistá (*Crepis mollis* subsp. *hieracioides*) a hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*), 5 taxonů jako vzácnější vyžadující další pozornost: lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), vrbovka bahenní (*Epilobium palustre*), bradáček vejčitý (*Listera ovata*), mochna bahenní (*Potentilla palustris*) a kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*).

Některé z dalších druhů, které se v dané lokalitě vyskytují: sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), zběhovec plazivý (*Ajuga reptans*), řeřišnice hořká (*Cardamine amra*), rožec rolní (*Cerastium arvense*), pcháč bahenní (*Cirsium palustre*), náprstník červený (*Digitalis purpurea*), přeslička bahenní (*Equisetum palustre*), svízel syříšřový (*Galium verum*), jestřábník chlupáček (*Hieracium pilosella*), kosatec žlutý (*Iris pseudacorus*), kopretina irkutská (*Leucanthemum ircutianum*), devětsil lékařský (*Petasites hybridus*), pryskyřník zlatožlutý (*Ranunculus auricomus*), ostružiník maliník (*Rubus idaeus*), vrba ušatá (*Salix aurita*), silenka nadmutá pravá (*Silene vulgaris* subsp. *vulgaris*), podběl lékařský (*Tussilago farfara*), čertkus luční (*Succisa pratensis*), psárka luční (*Alopecurus pratensis*), tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*), ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*), srha říznačka (*Dactylis glomerata*), kostřava červená (*Festuca rubra*), lipnice roční (*Poa annua*), trojštět žlutavý (*Trisetum flavescens*), a další (Sladký a kolektiv 2005).

2.8 ZOOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA

Zkoumaná lokalita není bohatá pouze na flóru, ale také na faunu. Vyskytují se zde různé druhy ptáků a motýlů, brouci, drobní bezobratlí a lesní zvěř.

Louky zarostlé křovinami jsou útočištěm řady druhů ptáků, kteří zde nacházejí dostatek úkrytů i potravy. V křovinách a na suchých travinách můžeme spatřit ůhýka obecného (*Lanius collurio*), bramborníčka hnědého (*Saxicola rubetra*), cvrčilku zelenou (*Locustella naevia*) nebo pěnici černohlavou (*Sylvia atricapilla*) (Anonymus 2012). Z dalších obecně známých ptáku se zde vyskytuje sýkora koňadra (*Parus major*), sýkora modřinka (*Parus caeruleus*), sýkora parukářka (*Lophophanes cristatus*), kos černý (*Turdus merula*), sojka obecná (*Garrulus glandarius*), strakapoud obecný (*Dendrocopos major*), a další.

Když louky rozkvetou, lákají na nektar řadu hmyzu. Nepřehlédnutelní jsou barevní motýli, na zdejších loukách jsou to okáč bojínkový (*Melanargia galathea*), modrásek jehlicový (*Polyommatus icarus*), otakárek fenyklový (*Papilio machaon*), ohniváček modrolelý (*Lycaena hippothoe*), a další (Anonymus 2012).

Z brouků se zde vyskytují hlavně střevlíci (r. *Carabus*), chrobák lesní (*Geotrupes stercorosus*), tesařík obecný (*Leptura rubra*), a další.

Kromě obecně známé lesní zvěře se v Caparticích vyskytují také mufloni (*Ovis musimon*). Dříve se pásli na místních loukách poblíž lidských sídel a dali se pozorovat dalekohledem, dnes už to tak bohužel není.

3 METODIKA SBĚRU

Metodika této práce byla zaměřena na zjištění druhové diverzity pavouků, vyskytujících se ve zkoumané oblasti. Sběr byl prováděn pomocí běžných entomologických sběrných metod, jako je smýkání, sklepávání, prosev, zemní pasti a individuální sběr.

Determinovaný materiál je uložený v depozitáři zoologického oddělení Západočeského muzea v Plzni.

3.1 METODY SBĚRU PAVOUKŮ

3.1.1 KONZERVACE MATERIÁLU

Pavouci byli hned na místě ukládáni do epruvet s konzervačním médiem - 70% etanolem. Epruvety byly poté označeny štítkem s datem sběru, lokalitou a jménem sběratele.

3.1.2 SMÝKÁNÍ

Při této metodě se používá entomologická smýkáčká síť o rozměrech 30 - 40 cm upevněná na dřevěné tyči. Použití je snadné, se sítí se provádí (opisují) osmičky přímo v rostlinné vegetaci a epifytické druhy pavouků se do ní zachytávají. Síť se pravidelně kontroluje a chycení pavouci se umísťují pomocí měkké pinzety do epruvet s lihem. Smýkání je vhodné pro lokality s vyšší vegetací.

3.1.3 SKLEPÁVÁNÍ

Jak již napovídá název této metody, jedná se o zachycení pavouků, kteří se vyskytují v keřovém a nižším stromovém patře. Provedení oklepu je opět velmi jednoduché. Místo speciálních entomologických sklepáadel se dá použít i obyčejný deštník, který držíme otevřený pod větví stromu či keřem, a pomocí hole nebo jiné větve do ní několikrát udeříme. Při sklepávání musíme deštníkem neustále třást, aby zachycení pavouci nemohli vylézt ven.

3.1.4 PROSEV

Prosev je metoda, která se používá hlavně k zachycení pavouků žijících na zemi, v mechu a detritu. Pomůckou je entomologické prosívadlo, které obsahuje síto s velikostí mřížky asi 1 cm. Mech, spadané listí a zem se naberou do prosívadla a „přecedí“ do misky či jiné nádoby, ve které zůstanou pouze zachycení pavouci. Ty opět pomocí měkké pinzety umístíme do epruvety s lihem a označíme štítkem.

3.1.5 ZEMNÍ PASTI

Zemní pasti slouží k zachycení hlavně epigeických druhů pavouků. Hlavní pomůckou jsou obyčejné kelímky (třeba od jogurtu), které se zakopou po okraj do země. Jedna past se skládá ze dvou kelímků, které se dají do sebe. Ve spodní části prvního kelímku se udělá díra a do druhého vloženého kelímku se udělá několik menších dírek podél okraje. Tím se omezí riziko vyplavení pastí při dešti.

Jako konzervační médium byl použit 8% roztok kyseliny octové. Pasti byly zakopány v linii ve vzdálenosti 5 m a jejich kontrola byla prováděna v pravidelných intervalech 1x za 3 týdny. Jejich obsah byl následně pomocí sítka separován a pavouci uloženi spolu s lokalizačním štítkem do 70% etanolu.

3.1.6 INDIVIDUÁLNÍ SBĚR

Tato metoda je založena na vlastním aktivním sběru pavouků, kteří se vyskytují pod kameny a kůrou stromů. Sběr byl příležitostně doplněn o exempláře volně se pohybující na vegetaci.

3.2 METODIKA VYHODNOCENÍ

3.2.1 DETERMINACE PAVOUKŮ

Pro určování pavouků je potřeba mít k dispozici binokulární lupu s dostatečným zvětšením. Konzervovaní pavouci se určují, aniž by se vyjmuli z konzervační tekutiny (Kůrka et al. 2015). Při determinaci byly použity určovací klíče Netwig (1991) a Roberts (1995).

3.2.2 ZHODNOCENÍ PODLE KATALOGU PAVOUKŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Synonyma (Syn.) - Jde o kompletní seznam synonym užitých v publikacích, které uvádějí údaje o pavoucích ČR. Jedná se i o další synonyma, v poslední době používané ve světové arachnologické literatuře.

1. Synonyma (Syn.) - Jde o kompletní seznam synonym užitých v publikacích, které uvádějí údaje o pavoucích ČR. Jedná se i o další synonyma, v poslední době používané ve světové arachnologické literatuře.

2. Areál rozšíření (Distrib.)

a) Kosmopolitní areál - Areál druhu zasahuje kromě Palearktis i do jiných zoogeografických oblastí.

b) Holoartický areál - Areál druhu se vyskytuje v Palearktis a Nearktis.

c) Palearktický areál - Areál druhu se nachází na území Palearktis.

- Holopalearktický areál
- Transpalearktický areál
- Západopalearktický areál
- Východopalearktický areál
- Evropsko-asijský areál (E-A)
- Evropsko-turánský areál (E-T)
- Eurosibiřský areál (E-S)
- (NA) - Palearktický druh nově zavlečený do Severní Ameriky.
- (Af.) - Palearktický druh zasahující do severní Afriky.
- (I.) - Palearktický druh zasahující v malé míře do Indomalajské oblasti.

d) Evropský areál - Areál druhu se vyskytuje jen v Evropě (s malými výjimkami).

- Středoevropský extramediteránní areál (ME)
- Středoevropský areál (ME-ea.)
- Atlantský areál (ME-At.)
- Panonský areál (Pan.)
- Areál expanzivních mediteránních druhů (Me.)
- Extramediteránní areál (eM)
- Alpský areál (A)
- Karpatský areál (C)
- (Af.) - Areál druhu zasahující do severní Afriky.
- (U) - Areál druhu zasahující na Ural.
- (NC) - Severní Kavkaz.
- (Gr., Az., Ar., Kz.) - areál druhu zasahující do Gruzie, Azerbajdžánu, Arménie či Kazachstánu.

3. Původnost stanoviště (Orig.) - Rozlišujeme čtyři typy stanovišť podle stupně původnosti.

a) climax - klimaxová stanoviště, osidlována převážně K-stratěgy, minimální narušení činností člověka (mokřady, rašeliniště, lesostepi, apod.)

b) semi-natural - druhotná, polopřirozená stanoviště s druhy se širší ekologickou valencí (kulturní lesy, křoviny, staré lomy, apod.)

c) disturbed - narušovaná stanoviště s vysokým stupněm disturbance, osidlována R-stratégií a pionýrskými druhy (obhospodařované louky, pole, výsypky, apod.)

d) artificial - umělé prostředí lidských sídel bez výrazné disturbance (zdi staveb, sklepy, štoly, apod.)

4. Fytogeografická oblast (Phyto.) - Území České republiky se dělí na tři fytogeografické oblasti.

a) Thermo (T) - Zahrnuje západní část českého a celé moravské Termofytikum. Jedná se o oblast s výskytem extrazonální teplomilné vegetace v rámci mírného pásma, kde převládají nelesní fytoocenózy.

b) Meso (M) - Mezofytikum. Jedná se o oblast opadavých listnatých lesů, značnou část oblasti tvoří pole a louky. Spadá sem i východní část českého Termofytika.

c) Oreo (O) - Oreofytikum. Jde o oblast extrazonální horské vegetace, klimaxové smrčiny a vyšší horské polohy. Umělým odlesněním vznikají louky a pastviny.

3.2.1 VYHODNOCENÍ POMOCÍ ATLASU PAVOUČI ČESKÉ REPUBLIKY

1. Typ stanoviště (biotop) - Určuje typické stanoviště s výskytem daných druhů. Obecně platí, že bohatší a specifičtější faunu pavouků u nás hostí otevřené biotopy než lesy a křoviny.

a) křoviny - kosodřevina, vrbové křoviny, suché křoviny

b) mokřady - rákosiny, orobincové a ostřicové porosty stojatých vod, bahnité břehy, písčité břehy, bylinné porosty břehů, kamenité břehy potoků, štěrkové břehy řek, rašeliniště

c) lesy - bažinné olšiny, údolní jasanoolšové luhy, lužní lesy nížin, dubohabřiny, suťové a roklinové lesy, bučiny, lesostepní doubravy, reliktní bory na skalách, smrčiny, rašelinné bory, výsadby jehličnanů a listnáčů, paseky

d) stepi, vřesoviště, písčiny - travnaté stepi, skalní stepi, vřesoviště, porosty borůvek, písčiny

e) louky - luční ostřicové mokřady, slaniska, alpské trávníky, suché louky, mezofilní louky, mokré louky, suché lesní lemy, vlhké lesní lemy, širokolisté horské nivy

f) skalní stanoviště - kamenité sutě, osluněné skály a stinné skály nižších poloh, skály a sutě v horách, jeskyně

g) agrocenózy - úhory, vinice, ovocné sady bez bylinné vegetace, pole, ovocné sady s luční vegetací

h) antropická společenstva - ruderály, pískovny, haldy a výsypky, okraje silnic, železniční násypy, interiéry budov, vnější stěny budov, kamenolomy, městské parky

i) specifická mikrostanoviště - mraveniště, dutiny stromů

2. Výskyt

a) velmi vzácný - druhy vyskytující se velmi málo, většinou na specifickém stanovišti

b) vzácný - druhy vyskytující se málo, většinou na omezeném území (např. v horských oblastech)

c) středně hojný - některé horské druhy, které se šíří i do dalších vhodných stanovišť (např. rašelinišť)

d) hojný - druhy rozšířené poměrně rovnoměrně po celém území ČR

e) velmi hojný - druhy vyskytující se všude (od nížin až po horské oblasti)

3. Ochrana přírody

I pavouci, díky svému druhovému bohatství a ekologické rozmanitosti, se řadí mezi bioindikační skupiny, které jsou posuzovány na základě toho, jaký vliv mají zemědělské a ochrannářské zásahy na kvalitu ekosystému. Velký význam mají také v praktické ochraně přírody. Mezi našimi běžnými druhy pavouků najdeme i druhy ohrožené, vzácné nebo vědecky významné, které byly navrženy k zákonné ochraně. Ta se netýká poškození, zašlápnutí či sběru určitých jedinců pavouků, jde o ochranu jejich stanovišť a boji proti jejich zničení.

Zařazení druhů do červeného seznamu (Řezáč a kol. 2014):

NZ - neznámé (regionally extinct) - déle než 30 let v ČR nenalezené

KO - kriticky ohrožené (critically endangered) - vázané na ohrožené biotopy, bez aktivní péče o lokalitu zanedlouho vyhynou

SO - silně ohrožené (endangered) - vázané na ohrožené biotopy, lokalit je málo a stále ubývají

O - ohrožené (vulnerable) - vázané na ohrožené biotopy, lokalit je více, ale zřejmě ubývají

TO - téměř ohrožené (least concern) - poměrně hojné druhy, které však mohou postupně vymizet, kvůli ubývajícím přírodním biotopům

NO - nejsou ohrožené (ecologically satisfactory) - hojné druhy, které jsou vázané na nemizející přírodní biotopy nebo jsou schopné přizpůsobit se nově vznikajícím

3.2.2 DOMINANCE

Dominance je relativním kvantitativním znakem, který vyjadřuje procentuální zastoupení jedinců populace určitého živočišného druhu v daném společenstvu [5].

Pro dominanci platí vztah:

$$D = \frac{n * 100}{s} (\%)$$

; n - počet jedinců určitého druhu

s - celkový počet jedinců

Podle procentuálního zastoupení dělíme dominanci do 5 tříd:

1. Eudominantní druh - více než 10 %
2. Dominantní druh - 5 až 10 %
3. Subdominantní druh - 2 až 5 %
4. Recedentní druh - 1 až 2 %
5. Subrecedentní druh - méně než 1 %

4 ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA PAVOUKŮ

Tělo pavouků se člení na hlavohruď (*prosoma*) a zadeček (*opistosoma*), které jsou spolu spojené tenkou stopkou (*petiolus*), přes kterou prochází trávicí trubice, nervy, svalovina, hlavová tepna, vzdušnicové trubičky a hlavně křivomíza, která cirkuluje mezi orgány z hlavohrudi do zadečku.

Na hlavohrudi najdeme u všech druhů pavouků šest párů končetin, které jsou článkované. První pár je dvoučlánkový a nazývá se klepítka neboli chelicery. Jejich základní článek je silnější než článek koncový, který připomíná tenký, špičatý drápek. Druhý pár končetin nazýváme makadla neboli pedipalpy. U samic připomínají normální nohu, chybí jim však jeden článek a kyčelní článek vyběhá v nápadný výběžek, který směřuje k ústnímu otvoru. U samců je koncový článek makadla značně zvětšený a opatřený váčkovitým útvarem zvaným *bulbus*, ten je důležitý při předávání spermatu do zásobních váčků samice při rozmnožování. Zbylé páry končetin jsou nohy, které mají sedm článků: kyčel (*koxa*), příkyčlí (*trochanter*), stehno (*femur*), koleno (*patela*), holeň (*tibia*) a dvoučlánkové chodidlo (*metatarzus* a *tarzus*). Poslední článek, *tarzus*, je zakončen 2 - 3 drápkami a je relativně nepohyblivější.

Na zadečku je měkká kutikula, která umožňuje jeho zvětšení při přijímání potravy nebo při vývoji vajíček. Je v něm umístěna část trávicí soustavy, srdce se zadečkovou cévou, plicní vaky, vylučovací soustava, pohlavní orgány a snovací bradavky. Všechny druhy našich pavouků mají tři páry snovacích bradavek (přední, střední, zadní), najdeme je na břišní straně 4. a 5. zadečkového článku (Buchar J., Kůrka A. 2001).

Důležitým smyslovým orgánem u pavouků jsou oči, původně mají čtyři páry, ale u skupiny šestiočky najdeme jen tři páry očí na hrbolku uprostřed hlavohrudi. Jejich postavení se liší, je specifické pro jednotlivé čeledi. Přední střední oči bývají největší, slouží k rozeznání tvaru a mají jinou stavbu než ostatní - vedlejší páry, které jsou citlivější na světlo. U některých podzemních druhů mohou být oči redukovány (např. plachetnatky rodu *Porrhomma*) (Kůrka et al. 2015).

5 OBECNÁ CHARAKTERISTIKA JEDNOTLIVÝCH ČELEDÍ

5.1 POKOUTNÍKOVITÍ (AGELENIDAE)

Pokoutníci patří mezi středně velké až velké druhy pavouků (10-18 mm). Vyznačují se dvoučlánkovými zadními snovacími bradavkami, které jsou většinou delší než bradavky předního páru. Hlavohruď je mohutná, její okraje jsou skoro rovnoběžné. Zadeček je vejčitý, velikostně srovnatelný s hlavohrudí. Samci mají velmi dlouhé a štíhle nohy. Až na výjimky mají pokoutníci na hrudi světlou podélnou pásku a na zadečku skobovitou kresbu, která ale nemusí být vždy patrná.

Vyskytují se téměř všude od nížin do horských oblastí s různým stupněm vlhkosti. Najdeme je pod kameny, kůrou, ale i poblíž lidských sídel - půdy, sklepy, apod. Pavučina je oboustranně otevřená rourka, ve které číhá pavouk na kořist.

Na celém světě existuje přes tisíc druhů pokoutníků zařazených do 70 rodů. U nás v České republice se vyskytuje 13 druhů náležejících do 8 rodů. Šest z těchto rodů jsou si navzájem blízké, mají nápadně dlouhé nohy. Zbylé dva rody (*Coelotes* a *Inermocoelotes*) se hodně odlišují. Mají kratší nohy, rourky si budují v zemi a krmí svá mláďata. Kvůli těmto rozdílům došlo nedávno k přeřazení těchto dvou rodů do čeledi cedivkovití (*Amaurobiidae*). Další studia ovšem prokázala jejich příslušnost opět k pokoutníkům (Kůrka et al. 2015).

5.2 KŘIŽÁKOVITÍ (ARANEIDAE)

Tato čeleď zahrnuje menší až středně velké druhy, samice jsou obvykle větší než samci. Hlavohruď je plochá a nízká, u samic menší než zadeček. Ten je vejčitý až kulovitý, někdy může být i zploštělý. Snovací bradavky jsou krátké, stejně tak nohy, které jsou robustní, mají nápadné ostny a časté je i výrazné kroužkování. Charakteristické je uspořádání očí, uprostřed čela jsou umístěny do čtverce čtyři střední oči, od kterých jsou značně vzdáleny dva páry postranních očí. Zbarvení těla je pestré.

Křížáci se vyskytují v otevřených i zastíněných biotopech, nevádí jim vlhké ani suché oblasti, musí však mít vhodnou strukturu biotopu, aby mohli spřádat síť. Ty si většinou staví na keřích, bylinách, ale i na skalách, jsou kruhové a nakloněné pod určitým úhlem. Po obvodu se nachází nosná vlákna, která se sbíhají do vypředeného středu sítě a kolem je lepkavá spirála. Na kořist čekají pavouci v úkrytu poblíž sítě, na kterou jsou napojeni signálním vláknem, nebo nehybně sedí přímo ve středu sítě. Dospělí samci většinou pavučinu opouštějí a hledají samice k páření, ty je však často ihned po kopulaci sežerou. Některé druhy samic však snášejí přítomnost samce ve svém

úkrytu. Jedná se o křížáka pýřitého (*Agalenatea redii*) a křížáka načervenalého (*Araneus alsine*), který je však u nás ohrožený.

Na světě existují přes tři tisíce druhů křížáků, většina z nich žije v tropech. V České republice bylo zjištěno 44 druhů, z nichž nejznámější je křížák obecný (*Araneus diadematus*), jehož nosná vlákna kruhové pavučiny mohou dosahovat délky více než dvou metrů (Kůrka et al. 2015).

5.3 ZÁPŘEDNÍKOVITÍ (CLUBIONIDAE)

Jedná se o čeleď pavouků, kteří jsou si podobní jak tvarem těla, tak zbarvením a způsobem života. Tomu odpovídá, že jsou zařazeny pouze do jednoho rodu *Clubiona*. Můžeme je odlišit pomocí velikosti těla, struktury kopulačních orgánů a u některých druhů i kresbou či vzorkováním na zadečku. Hlavohrud' je delší než široká, má hlubokou střední rýžku. Zadeček není o moc širší než hlavohrud' a je protáhle vejčité. Klepítka bývají kontrastně černá, oči jsou ve dvou řadách po čtyřech. Důležitým znakem jsou tři páry krátkých bradavek, přičemž přední pár je zúžený. Tím se západníci odlišují od podobně zbarvených druhů skálovek (*Gnaphosidae*).

Vyskytují se ve vlhkých i suchých oblastech, ve volné přírodě i na polokulturních biotopech od nížin do horských oblastí. Jsou to noční lovci, přes den jsou schováni v pavučině ve svinutém listu, pod kameny nebo kůrou. Kořist nechytají do sítí, ale nacházejí ji hmatem pomocí předních nohou. Pavučinu využívají na zhotovení kokonu, vylíhlá mláďata hlídají.

Na světě je známo 577 druhů patřících do 15 rodů, u nás je 27 druhů začleněno do jednoho rodu *Clubiona*. Velmi hojně se vyskytujícím druhem je západník travní (*Clubiona neglecta*), který má šedočervený zadeček s bílými chloupky (Kůrka et al. 2015).

5.4 CEDIVEČKOVITÍ (DICTYNIDAE)

Drobní pavouci, velikostně do 5 mm, převážně zbarveni do hněda, šeda, ale mohou být i zelení - cedivečka zelená (*Nigma walckenaeri*). Hlavohrud' je hruškovitá s obvykle vyzdviženou hlavovou částí. Zadeček je oválný, často s kresbou, a hustě porostlý chlupy. Vedlejší oči se zdají perleťově bílé, protože mají reflexní vrstvu. Některé druhy samců mají pozměněné chelicery (přední strana má hrbolek), což využívají při rozmnožování. Jedná se o cedivečku obecnou (*Dictyna arundinacea*) a cedivečku menší (*Dictyna pusilla*).

Cedivečky najdeme na zemi, pod kameny či na rostlinách, kde si vytváří úkryt. Z něj vybíhá drobná lapací síť, kterou tvoří nepravidelné spleti vláken.

Vyskytují se spíše v mírných pásmech než v tropech. Známé je 578 druhů patřících do 51 rodů, u nás v České republice je 23 druhů v 10 rodech. Zajímavým zástupcem je pacedivečka mravencomilná (*Mastigusa arietina*), která je vázaná na hnízda mravenců, má redukovaný počet očí a bizarní kopulační orgány. Samci mají extrémně dlouhý výběžek z bulbu (pohlavní orgán umístěný na posledních člácích makadel), samice stejně dlouhé, nepravidelně vinuté, prosvítající kopulační kanálky (Kůrka et al. 2015).

5.5 PLACHETNATKOVITÍ (LINYPHIIDAE)

Tato čeleď zahrnuje spíše drobné pavouky, nejvíce mohou mít 8 mm. Hlavová část hlavohrudí u samců bývá zdvižena v hrbol, klepítka často mají stridulační rýžky (zvukotvorné orgány). Oči jsou ve dvou řadách po čtyřech, střední oči přední řady bývají menší než ostatní. Nohy jsou štíhlé, u některých druhů nápadně dlouhé. Zadeček je skoro vždy delší než široký. Zbarvení je většinou nenápadné, hnědavé.

Plachetnatky se vyskytují téměř všude od nížin až do hor, výjimečně upřednostňují umělé nebo narušené biotopy. Najdeme je ve spadaném listí, v detritu, ale i na keřích, kde si tkají síť. Ty jsou většinou vodorovné, husté plachetky, nad kterými jsou natažena lepkavá vlákna.

Na světě existuje 4490 druhů v 591 rodech, nejvíce druhů se nachází v mírném pásu severní polokoule. U nás bylo zjištěno 309 druhů, čeleď plachetnatkovití je naše druhově nejbohatší, řadí se mezi ni i druhy z dřívější čeledi pavučenkovitých (Kůrka et al. 2015).

5.6 SLÍDÁKOVITÍ (LYCOSIDAE)

V této čeledi se vyskytují pavouci malí i velcí (4-35 mm). Hlavohrud' je delší než širší, hlavová část má strmé čelo a boky. Zadeček je vejčitý, velikostně srovnatelný s hlavohrudí, časté jsou kresby. Charakteristické jsou oči, tvoří tři řady nad sebou. V první řadě jsou čtyři menší očka, nad nimi dvě největší oči, za kterými jsou poslední dvě menší oči. Klepítka jsou mohutná ale krátká, mají zoubky. Nohy jsou velmi dlouhé v poměru k tělu, zvláště u některých druhů samců. Snovacích bradavek mají tři páry a jsou krátké.

Slídáci se vyskytují běžně ve volné přírodě od nížin až do horských oblastí na biotopech s různým stupněm vlhkosti, některým druhům nevadí ani vodní hladina (rod

Pirata). Většinou je najdeme na zemi, výjimečně vylézají na listy bylin. Jsou to aktivní lovci, naše druhy loví většinou přes den, ale najdou se i ti, kteří loví přes noc (rod *Lycosa*, *Trochosa*). Pavučiny netkají, jedinou výjimkou je slíďák černobílý (*Aulonia albimana*). Jedinečným znakem je péče o potomstvo. Samice nosí připevněný kokon k bradavkám do té doby, než se mláďata vylíhnou, ta se pak ihned přemístí na povrch těla samice, kde stráví nějaký čas.

Čeď slíďákovití se dělí na několik podčeďí. U nás se vyskytují tyto: *Evippinae*, *Lycosinae*, *Pardosinae* a *Piratinae*. Celkem se na území České republiky vyskytuje 64 druhů slíďáku, ve světě je to 2391 druhů řazených do 120 rodů (Kůrka et al. 2015).

5.7 LISTOVNÍKOVITÍ (PHILODROMIDAE)

Jedná se o středně velké pavouky, samci mívají kratší a štíhlejší zadeček než samice. Tvarem těla připomínají běžníky, ke kterým se dříve řadily. Nohy směřují do stran, první dva páry jsou delší než ostatní a na konci jsou pouze dva drápky. Chodidlové články listovníků mají přilnavé štětečky chlupů, díky kterým mohou lézt po hladkých površích a pevně lapit kořist. Tělo je zploštělé, hlavohruď je o něco menší než zadeček. Oči jsou uspořádány do dvou řad po čtyřech, snovací bradavky jsou krátké. Zbarvení je docela pestré, může se i měnit v závislosti na prostředí. U samice druhu *Philodromus aureolus* se při péči o kokon mění barva zadečku.

Tato čeď pavouků se vyskytuje ve všech možných biotopech, hlavně na vegetaci. Obývají byliny, keře i stromy, některé druhy však můžeme najít i na povrchu půdy. Nestaví si síť, na rostlině číhají na kořist, kterou mohou lépe uchytit díky prodlouženým prvním dvou párů nohou. Naše druhy žijí jen jeden rok, samice si hlídají kokon, který je většinou připevněný na listu nebo na kmenu stromu.

Na světě je známo 542 druhů s 29 rody, u nás se vyskytuje 24 druhů ve třech rodech. Čtyři zástupci jsou kriticky ohrožení, tři silně ohrožení a pět je jich ohrožených (Kůrka et al. 2015).

5.8 LOVČÍKOVITÍ (PISAURIDAE)

Tato čeď zahrnuje středně velké až velké pavouky (10-22 mm), samice jsou obvykle větší. Hlavohruď je delší než široká, k očím se zužuje. Zadeček je podlouhlý, stejně široký jako hlavohruď, většinou s kresbou. Snovacích bradavek jsou tři páry, oči jsou podobně uspořádány jako u slíďáků, tvoří tři řady. V první řadě jsou čtyři malá očka, nad nimi dvě velké oči a za nimi, dál od sebe, poslední dvě menší oči. Klepítka jsou poměrně krátká, ale mohutná, nohy dlouhé, nekroužkované, docela silné.

Lovčíci mají rádi nezastíněné nebo jen mírně zastíněné biotopy s bohatou vegetací, na které číhají na kořist. Sítě netvoří, jen když hlídá kokon. Staví si kupolovitou pavučinu mezi stonky, v které se pak s kokonem zdržuje. Ten je světlý, kulovitý a drží jej pomocí chelicer.

Na světě se vyskytuje 336 druhů ve 48 rodech. V České republice se vyskytují jen tři druhy lovčků - lovčik hajní (*Pisaura mirabilis*), který je u nás velmi hojný, lovčik vodní (*Dolomedes fimbriatus*), který je ohrožený a lovčik mokřadní (*Dolomedes plantarius*), který je kriticky ohrožený (Kůrka et al. 2015).

5.9 SKÁKAVKOVITÍ (SALTICIDAE)

Mezi skákavky patří malé druhy pavouků, vzácně středně velké druhy (2-12 mm). Tělo je většinou protáhlé, někdy cvalíkovité. Samci jsou sice menší a útlejší než samice, zato jejich zbarvení je nápadně výrazné. Hlavohruď je vysoká, před napojením na zadeček se rychle zužuje. Ten je vejčitý a obvykle užší nebo stejně velký jako hlavohruď. Typickým znakem je uspořádání očí do tří řad. V první řadě jsou umístěny čtyři nápadné oči, z nichž střední dvě jsou větší než ty postranní. Ve druhé a třetí řadě jsou dva páry menších očí, které vnímají prostor nahoře a i vzadu. Klepítka jsou velká, u samců často dlouhá jako hlavohruď. Nohy jsou silné ale krátké, první pár je většinou větší než ostatní, na jejich konci jsou dva drápky.

Pavouci této čeledi se vyskytují ve volné přírodě na různých biotopech, některé druhy najdeme i v blízkosti lidských sídel. Žijí mezi bylinami, ve stromovém patře, ale i v detritu, na skalách, balvanech, stěnách a plotech. Aktivně loví ve dne, a to skokem pomocí dvou párů zadních nohou. Před skokem vypustí jistící vlákno pro případ chybného skoku, které připevní k povrchu. Skákavky mají výborný zrak, který jim umožňuje registrovat oběť na velkou vzdálenost. Pavučiny k lovu nepoužívají, výjimkou je skákavka podhorní (*Pseudicius encarpatus*). Z jemných vláken si tkají zámotky, ve kterých některé druhy přezimují, svlékají se nebo chrání své kokony. Samci provádějí před samicemi zásunbní tance, při nichž zvedají přední nohy a ukazují své nápadné zbarvení.

Čeď skákavkovití je nejpočetnější čeď pavouků na světě, je známo 5755 druhů v 600 rodech. U nás se vyskytuje 72 druhů ve 28 rodech. Do této čeledi patří i jediný čistě býložravý pavouk světa *Bagheera kiplingi* (Kůrka et al. 2015).

5.10 MALOOČKOVITÍ (SPARASSIDAE)

Maloočkovití jsou velcí pavouci, kteří se hbitě pohybují. Jedná se o největší pavouky, jejichž chelicery směřují proti sobě (araneomorfní pavouci). Hlavohruď i zadeček jsou delší než širší, na hřbetě je patrná srdeční skvrna. Oči jsou ve dvou řadách, přední směřuje dopředu, zadní řada spíše nahoru. Makadlo samic má hřebenitý drápek, nohy jsou přibližně stejně dlouhé. První tři páry jsou však vkloubeny do hlavohruďi jinak, než ostatní, ohýbají se šikmo dopředu.

Jsou to tvorové noční i denní, najdeme je na bylinách, keřích, ale i na povrchu půdy. Vykytují se téměř všude na světě, kromě severských oblastí.

Na světě je známo 1142 druhů řazených do 84 rodů. V České republice se vyskytuje pouze jediný druh - maloočka smaragdová (*Micrommata virescens*) (Kůrka et al. 2015).

5.11 ČELISTNATKOVITÍ (TETRAGNATHIDAE)

Do této čeledi patří malí až středně velcí pavouci (3-17 mm), samci jsou obvykle menší a útlejší než samice. Hlavohruď je delší než široká, mívá výrazné zbarvení. Zadeček je kulovitý nebo protáhlý, často s kresbou. Oči jsou uspořádány do dvou řad, chelicery jsou dlouhé, nohy mají nápadné trny. Samice mají spermatéky typu „slepá ulička“. Některé druhy si staví kruhové sítě podobné pavučinám křížáků, uprostřed sítě je však prázdná díra, kterou čelistnatky v konečné fázi vykousnou. Další znaky jsou u jednotlivých rodů odlišné.

Vyskytují se na otevřených i zastíněných biotopech od nížin do hor, upřednostňují však vlhčí stanoviště. Některé druhy najdeme i v lidských sídlech.

Na světě je známo 967 druhů ve 47 rodech. U nás bylo zjištěno 15 druhů, které patří do dvou odlišných podčeledí: *Metinae* a *Tetragnathidae*. Obě podčeledi zahrnují 2 rody (Kůrka et al. 2015).

5.12 SNOVAČKOVITÍ (THERIDIIDAE)

Jedná se o malé až středně velké pavouky, jejichž hlavohruď je obvykle oválná. Zadeček mají vysoký a kulovitý, může však být i protáhlý (rod *Asagena*), trojúhelníkovitý (rod *Episinus*) nebo zašpičatělý (rod *Euryopis*). U některých druhů se mezi zadečkem a hlavohruďí nachází stridulační orgán - sklerotizované struktury, kterými o sebe snovačky třou. Samice mají na konci makadla drápek, chelicery jsou bezzubé. Nohy jsou dlouhé a štíhlé, zakončené třemi drápkami, u pozemních druhů mohou být i kratší a silnější. Poslední pár nohou má hřebenité trny, které snovačky využívají

k „vyčesávání“ rychle schnoucího lepidla ze snovacích bradavek při chycení kořisti. Na tu číhají v nepravidelných sítích zavěšené hřbetem dolů. Zbarvení je velmi pestré, může splývat s povrchem nebo naopak působí výstražně (aposematické zbarvení rodu *Asagena*).

Snovačky se vyskytují většinou na vegetaci, ale najdeme je i v detritu, hrabance, nebo uvnitř budov. Mají rády teplé, suché a světlejší biotopy, vzácněji vlhké rašeliniště či slaniska. Při lovu svou kořist obalí hlenovitým lepem, poté ji kousnou do končetiny či tykadla a vpraví tak do jejího těla jed, který je často účinný. V subtropických oblastech se vyskytují velké snovačky rodu *Latrodectus* (černé vdovy), jejichž jed je nebezpečný i pro člověka. Některé samice se starají o svoje potomstvo, zástupci rodu *Phylloneta* dokonce natráví potravu a s tou pak krmí svá mláďata (tzv. pavoučí mléko).

Na světě existuje 2420 druhů řazených do 121 rodů, u nás najdeme 69 druhů z 28 rodů., které se řadí do šesti podčeledí: Pholcommatina, Latrodectinae, *Hadrotarsinae*, *Spintharinae*, *Anelosiminae* a *Theridiinae* (Kůrka et al. 2015).

5.13 BĚŽNÍKOVITÍ (THOMISIDAE)

Tato čeleď zahrnuje malé pavouky (3-10 mm), které svým vzhledem připomínají kraby. Mají krátké, široké a většinou ploché tělo a nohy směřují do stran. První dva páry nohou slouží k zachycení kořisti, jsou dlouhé a mohutné. Zadními, kratšími se pavouk přidržuje na podkladu. Na jejich konci jsou pouze dva drápky. Oči jsou uspořádané po čtyřech do dvou řad, klepítka jsou krátká. Hlavohrud' je plochá, nízká, od očí se rozšiřuje. Zadeček je široce oválný nebo protažený v jeden či dva rohy, někdy může být i kruhovitý. Zbarvení je většinou pestré, na zadečku jsou nápadné vzory.

Běžníci žijí téměř všude od nížin až do horských oblastí, na otevřených i zastíněných stanovištích. Najdeme je na povrchu půdy, ale spíše na vegetaci. Kořist neloví, nehybně čekají na listech bylin a pod květy, až se k nim přiblíží sama. Pak ji pomocí předních dvou párů nohou uchvátí. Pavučiny vůbec nepoužívají k lovu, samice z vláken dělají kokony a samci rodu *Xysticus* s nimi symbolicky ovíjejí samici před kopulací.

Na světě je známo 2159 druhů ve 172 rodech, většina se vyskytuje v tropech. V České republice se vyskytuje 42 druhů řazených do 12 rodů (Kůrka et al. 2015).

6 PRAKTICKÁ ČÁST

6.1 KVANTITATIVNÍ VYHODNOCENÍ

Ve zkoumané oblasti Capartice byl prováděn výzkum od 22. 05. do 24. 10. 2015. Celkem zde bylo nalezeno 933 jedinců, kteří byli zařazeni do 13 čeledí a 58 druhů. Z celkového počtu bylo 572 dospělých jedinců, zahrnujících 326 samců a 246 samic, a 361 juvenilních jedinců. Někteří juvenilní pavouci byli určeni pouze do rodu.

Z hlediska dominance považujeme v této oblasti za **eudominantní** tři čeledi: Linyphiidae (24,14 %), Lycosidae (20,7 %) a Araneidae (12,08 %). Mezi **dominantní** čeledi patří Tetragnathidae (8,62 %), Thomisidae (6,9 %), Salticidae (6,9 %) a Theridiidae (5,18 %). Dalším stupněm jsou **subdominantní** druhy, mezi které řadíme čeleď Agelenidae (3,45 %), Philodromidae (3,45 %) a Clubionidae (3,45 %). Poslední tři čeledi Pisauridae, Dictynidae a Sparassidae patří s 1,71 % mezi **recedentní** druhy.

6.2 KVALITATIVNÍ VYHODNOCENÍ

6.2.1 SYSTEMATICKÝ PŘEHLED A VYHODNOCENÍ NALEZENÝCH DRUHŮ

Vypracovaný systematický přehled nalezených druhů pavouků byl zpracován podle knihy Catalogue of Spiders of the Czech Republic (Buchar a Růžička 2002) a nomenklatura podle atlasu Pavouci České republiky (Kůrka et al. 2015).

Čeleď AGELENIDAE

1. *Coelotes terrestris* (Wider, 1834)

Syn.: *Amaurobius terrestris*

Český název: punčoškář zemní

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M, 1F-22.5.2015, zemní past; 1J-5.7.2015, zemní past; 1F-12.9.2015, zemní past; 2M-4.10.2015, zemní past

Areál rozšíření: Evropský - Středoevropský extramediteránní areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), M, O

Typ stanoviště: lesy, od nížin až vysoko do hor ve všech typech lesů, kromě lužních

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

2. *Histopona torpida* (C. L. Koch, 1834)

Syn.: *Tegenaria torpida*; *Textrix torpida*

Český název: pokoutník hajní

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-12.6.2015, zemní past; 1F-4.10.2015, zemní past

Areál rozšíření: Evropský - expanzivní mediteránní druhy

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: **M**, (O)

Typ stanoviště: nepřilíš vlhké lesy a sutě, detrit, mech, mezi kameny a kořeny, také v dutých stromech

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

Čeleď ARANEIDAE

3. *Aculepeira ceropegia* (Walckenaer, 1802)

Syn.: *Araneus ceropegius*, *Epeira ceropegia*, *Miranda ceropegia*

Český název: křížák skvostný

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-5.7.2015, smyk; 4J-26.7.2015, smyk; 1J-7.8.2015, smyk; 2J-31.8.2015, smyk; 9J-12.9.2015, smyk; 6J-26.9., smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Západopalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: (T), **M**

Typ stanoviště: podhorské suché i vlhčí louky, okraje lesů a polních cest, někdy i v obilí

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

4. *Araneus diadematus* (Clerck, 1757)

Syn.: *Araneus diadema*, *Epeira diadema(-demata)*

Český název: křížák obecný

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-5.7.2015, smyk; 2M, 2F-7.8.2015, smyk; 1M-7.8.2015, oklep; 2F-12.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Holoarktický - NA

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, umělé

Fytogeografická oblast: T, **M**, O

Typ stanoviště: téměř všechny biotopy od nížin do hor, často v parcích, sadech, v zástavbách a na dalších člověkem pozmeněných stanovištích

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

5. *Araneus quadratus* (Clerck, 1757)

Syn.: *Araneus reaumuri* (Scopoli, 1763); *Epeira quadrata*

Český název: křížák čtyřskvrnný

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M-12.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), M

Typ stanoviště: otevřené biotopy, vlhké louky s vysokou vegetací (snáší ale i sušší stanoviště)

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

6. *Araneus sturmi* (Hahn, 1831)

Syn.: *Atea sturmi*; *Atea agalena* (C. L. Koch, 1844); *Epeira sturmi*

Český název: křížák Sturmův

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-31.8.2015, oklep

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: T, M

Typ stanoviště: osluněné okraje lesů, solitérní stromy, pastviny s porostem jalovce, vzácně na listnatých stromech a v horách na mladých jehličnanech

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: téměř ohrožený

7. *Araniella cucurbitina* (Clerck, 1757)

Syn.: *Araneus cucurbitinus*; *Epeira cucurbitina*; *Miranda cucurbitina*

Český název: křížák zelený

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-12.9., smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: (T), M

Typ stanoviště: otevřené, lesní biotopy v nižších polohách (hlavně doubravy), okraje lesů, parky, sady

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

8. *Argiope bruennichi* (Scopoli, 1772)

Český název: křížák pruhovaný

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M-26.7., smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál (Af.)

Původnost stanoviště: klimaxové, **polopřirozené**, narušované

Fytogeografická oblast: T, M

Typ stanoviště: osluněné, otevřené, suché i vlhčí louky, okraje polích cest, příkopy, parky a zahrady, někdy i na mokřadech

Výskyt: hojný

Červený seznam: není ohrožený

9. *Mangora acalypha* (Walckenaer, 1802)

Syn.: *Epeira acalypha*; *Zilla acalypha*; *Zilla genistae* (Hahn, 1831)

Český název: křížák luční

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1J-25.5.2015, smyk; 1M-25.5.2015, individuální sběr; 1J-7.8.2015, smyk; 1J-7.8.2015, oklep; 5J-12.9.2015, smyk; 1J-26.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Západopalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M

Typ stanoviště: osluněné, suché i vlhčí louky s nízkým porostem, stepní svazy, vřesoviště, okraje lesů, sady

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

Čeď CLUBIONIDAE

10. *Clubiona neglecta* (O. P.-Cambridge, 1862)

Český název: záředník trávni

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-7.8.2015, smyk; 1F-26.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Evropsko-turánský

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), **M**

Typ stanoviště: skalní stepi, lesostepi, lesní mýtiny, louky, ale i mokřady, břehy řek, sady a polní kultury

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

11. *Clubiona trivialis* (C. L. Koch, 1843)

Český název: zápředník obecný

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-7.8.2015, smyk

Areál rozšíření: Holoarktický - extramediteránní

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: **M**, (O)

Typ stanoviště: od xertermů po rašeliniště, pastviny, vřesoviště, na keřích a vyšších bylinách, pod kameny a v mechu

Výskyt: hojný

Červený seznam: není ohrožený

Čeleď DYCTINIDAE

12. *Dyctina arundinacea* (Linné, 1758)

Syn.: *Dycina benigna* (Walckenaer, 1802)

Český název: cedivečka obecná

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M-7.8.2015, oklep

Areál rozšíření: Holoarktický

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: (T), **M**

Typ stanoviště: otevřené xertermní biotopy (skalní stepi, vřesoviště, suché louky, lesní okraje), často podél cest, na mezích

Výskyt: hojná

Červený seznam: není ohrožená

Čeleď LINYPHIIDAE

13. *Bathyphantes approximatus* (O. P.-Cambridge, 1871)

Syn.: *Kaestneria approximata*

Český název: plachetnatka mokřinná

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-26.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Eurosibiřský areál

Původnost stanoviště: **klimaxové**, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), **M**

Typ stanoviště: velmi vlhké biotopy, zejména břehy rybníků a podmáčené lesy, též na převislé vegetaci pod břehy toků

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

14. *Bathyphantes gracilis* (Blackwall, 1841)

Český název: plachetnatka vlhkomilná

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-22.5.2015, zemní past

Areál rozšíření: Holoarktický

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, **M**, (O)

Typ stanoviště: mokřady, vlhčí lesy, na vegetaci a v detritu

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

15. *Bathyphantes nigrinus* (Westring, 1851)

Syn.: *Diplostyla Ninina*; *Stylophora nigrina*

Český název: plachetnatka tmavá

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-26.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Eurosibiřský areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: T, **M**, (O)

Typ stanoviště: velmi vlhké biotopy, okraje rybníků a řek, lužní lesy, podmáčené olšiny

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

16. *Bolyphantas luteolus* (Blackwall, 1833)

Český název: plachetnatka žlutavá

Pohlaví, způsob, datum sběru: 2F-7.8.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Eurosibiřský areál

Původnost stanoviště: **klimaxové**

Fytogeografická oblast: **O**

Typ stanoviště: chladnomilné, horské oblasti, subalpínské pásmo

Výskyt: vzácný

Červený seznam: ohrožená

17. *Centromerus sylvaticus* (Blackwall, 1841)

Český název: plachetnatka lesní

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M-24.10.2015, zemní past

Areál rozšíření: Holoarktický - Extramediteránní areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M, O

Typ stanoviště: otevřené biotopy, různé typy lesů, v detritu, mechu, listovém opadu

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

18. *Erigone altra* (Blackwall, 1833)

Český název: pavučenka létavá

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-22.5.2015, zemní past

Areál rozšíření: Holoarktický

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M, O

Typ stanoviště: téměř všude, zejména na loukách, polích a v parcích

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

19. *Erigone dentipalpis* (Wider, 1834)

Český název: pavučenka zoubkatá

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M, 1F-5.7.2015, zemní past

Areál rozšíření: Holoarktický

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M, O

Typ stanoviště: téměř všude, zejména na loukách, polích a v parcích

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

20. *Gongylidiellum latebricola* (O. P.-Cambridge, 1871)

Český název: pavučenka palcovitá

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-26.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Evropský - Extramediteránní areál (U)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: **M**, (O)

Typ stanoviště: lesy (smrčiny, sukcesní březiny, emisní holiny), mech, detrit

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

21. *Gongylidium rufipes* (Linné, 1758)

Syn.: *Micryphantès crassipalpus* (C. L. Koch, 1838)

Český název: pavučenka rudonohá

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M, 1F-12.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Eurosibiřský areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), **M**

Typ stanoviště: mokřady, okolí řek a jejich slepá ramena, olšiny v nižších až středních polohách, na bylinách a keřích, v detritu

Výskyt: hojná

Červený seznam: není ohrožená

22. *Linyphia triangularis* (Clerck, 1757)

Český název: plachetnatka keřová

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-5.7.2015, smyk; 2F-7.8.2015, smyk; 4F-31.8.2015, smyk; 1M, 6F-12.9.2015, smyk; 1M, 1F-12.9.2015, oklep; 2J-26.9.2015, oklep; 1F-26.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Evropsko-asijský areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, **M**

Typ stanoviště: lesy a jejich okraje, louky, sady, parky

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

23. *Lophomma punctatum* (Blackwall, 1841)

Český název: pavučenka tečkovaná

Pohlaví, způsob, datum sběru: 2M-12.6.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Eurosibiřský areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: **M**

Typ stanoviště: mokřady, bažiny u rybníků, rašeliniště a prameniště, v detritu a mechu

Výskyt: hojná

Červený seznam: téměř ohrožená

24. *Micrargus herbigradus* (Blackwall, 1854)

Syn.: *Blaniargus herbigrada*; *Erigone herbigradus*; *Lophomma herbigrada*

Český název: pavučenka hrabanková

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-5.7.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál (eM)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), **M**, **O**

Typ stanoviště: všechny typy lesů, v detritu a listovém opadu, zřídka na otevřených biotopech

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožená

25. *Tenuiphantes alacris* (Blackwall, 1853)

Syn.: *Lethyphantes terricola* (C. L. Koch, 1845); *Linyphia alacris*; *Lyniphia terricola*

Český název: plachetnatka zvonečková

Pohlaví, způsob, datum sběru: 2F-7.8.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický (eM)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: M, O

Typ stanoviště: lesy (smrčiny), suťové svahy, v mechu, detritu a listovém opadu

Výskyt: hojná

Červený seznam: není ohrožená

26. *Walckenaeria kochi* (O. P.-Cambridge, 1872)

Český název: pavučenka Kochova

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-31.8.2015, oklep

Areál rozšíření: Palearktický - Eurosibiřský areál (Kz.)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: M

Typ stanoviště: otevřené mokřady (mokrý louky, litorály rybníků, břehy řek, rašeliniště), ale i lesní močály

Výskyt: středně hojná

Červený seznam: téměř ohrožená

Čeleď LYCOSIDAE

27. *Alopecosa cuneata* (Clerck, 1757)

Syn.: *Lycosa clavipes* (C. L. Koch, 1834); *Lycosa cuneata*

Český název: slíďák tlustonohý

Pohlaví, způsob, datum sběru: 3M-22.5.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický (eM)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M, (O)

Typ stanoviště: otevřené biotopy s různou vlhkostí (od skalních stepí po vlhké louky), též vřesoviště a okraje lesů

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není hrožený

28. *Alopecosa pulverulenta* (Clerck, 1757)

Syn.: *Lycosa pulverulenta*; *Lycosa vorax* (Walckenaer, 1805); *Trantula vorax*; *Lycosa nivalis* (sensu PRACH 1860 and FICKERT 1875)

Český název: slíďák šedý

Pohlaví, způsob, datum sběru: 112M, 17F-22.5.2015, zemní past; 26M, 2F-12.6.2015, zemní past; 2M, 10F-5.7.2015, zemní past; 3F-26.7.2015, zemní past; 1F-17.8.2015, zemní past; 2F-12.9.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický (Af.)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M, O

Typ stanoviště: rašeliniště, louky, sady, lesní okraje, někdy i ve světlých lesích

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

29. *Aulonia albimana* (Walckenaer, 1805)

Český název: slíďák černobílý

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M-12.6.2015, zemní past; 1F-4.10.2015, zemní past

Areál rozšíření: Evropský - Extramediteránní areál (Af.?), (Az.)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: T, **M**

Typ stanoviště: skalní stepi, vřesoviště, okraje lesů a písčiny, pod kameny, v mechu i na povrchu půdy

Výskyt: hojný

Červený seznam: není ohrožený

30. *Pardosa agrestis* (Westring, 1861)

Syn.: *Lycosa agrestis*

Český název: slíďák rolní

Pohlaví, způsob, datum sběru: 8M, 1F-12.6.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Evropsko-asijský areál (eM)

Původnost stanoviště: polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, **M**

Typ stanoviště: ruderaly, pole, haldy a další člověkem pozmeněné biotopy, též na vlhčích loukách, březích

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

31. *Pardosa amentata* (Clerck, 1757)

Syn.: *Lycosa amentata*; *Lycosa saccata* (Linné, 1758); *Pardosa saccata*

Český název: slíďák mokřadni

Pohlaví, způsob, datum sběru: 3M, 2F-22.5.2015, zemní past; 1M-25.5.2015, smyk; 5F-25.5.2015, individuální sběr; 4M, 6F-12.6.2015, zemní past; 1M, 4F-5.7.2015, zemní past; 1M, 2F-26.7.2015, zemní past

Areál rozšíření: Evropský

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M, O

Typ stanoviště: mokřady, pobřežní močály, říční břehy, mokré louky, pole a zahrady

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

32. *Pardosa bifasciata* (C. L. Koch, 1834)

Syn.: *Lycosa bifasciata*

Český název: slíďák dvoupruhý

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-17.8.2015, zemní past

Areál rozšíření: Evropský - Extramediteránní areál

Původnost stanoviště: **klimaxové**

Fytogeografická oblast: **T**

Typ stanoviště: xerotermy, skalní stepi, písčiny, vřesoviště

Výskyt: středně hojný

Červený seznam: ohrožený

33. *Pardosa lugubris* (Walckenaer, 1802)

Syn.: *Lycosa chelata* (Müller, 1764); *Lycosa lugubris*

Český název: slíďák hajní

Pohlaví, způsob, datum sběru: 6M, 1F-12.6.2015, zemní past; 6M, 10F-5.7.2015, zemní past; 2F-5.7.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M, O

Typ stanoviště: od nížin až do hor v lesích, v nižších polohách ve světlých listnatých lesích a na jejich okrajích

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

34. *Pardosa palustris* (Linné, 1758)

Syn.: *Lycosa palustris*; *Lycosa tarsalis* (Thorell, 1856); *Pardosa tarsalis*

Český název: slíďák luční

Pohlaví, způsob, datum sběru: 2F-22.5.2015, zemní past; 3M1 1F-12.6.2015, zemní past; 9M, 2F-5.7.2015, zemní past; 3F-26.7.2015, zemní past

Areál rozšíření: Holoarktický - Extramediteránní areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M, O

Typ stanoviště: otevřené biotopy, louky, pole

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

35. *Pardosa pullata* (Clerck, 1757)

Syn.: *Lycosa pullata*

Český název: slíďák menší

Pohlaví, způsob, datum sběru: 20M, 5F-22.5.2015, zemní past; 40M, 8F-12.6.2015, zemní past; 14M, 7F-5.7.2015, zemní past; 1M, 5F-26.7.2015, zemní past; 4M, 9F-17.8.2015, zemní past; 1M, 3F-12.9.2015, zemní past; 1F-4.10.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Evropsko-asijský areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M, O

Typ stanoviště: louky všech typů, vřesoviště, okraje lesů, sady

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

36. *Piratula hygrophila* (Thorell, 1872)

Syn.: *Pirata hygrophilus*

Český název: slíďák vlhkomilný

Pohlaví, způsob, datum sběru: 2F-22.5.2015, zemní past; 1M, 1F-5.7.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Evropsko-asijský areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: T, M, O

Typ stanoviště: všechny typy otevřených i zastíněných mokřadů, v detritu, pod listím i na vegetaci

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

37. *Trochosa spinipalpis* (F. O. P.-Cambridge, 1895)

Syn.: *Lycosa spinipalpis*

Český název: slíďák štětinatý

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M-22.5.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický (eM)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), M, O

Typ stanoviště: od nížin do hor na mokřadech, v detritu, pod kamenu a kusy dřev

Výskyt: hojný

Červený seznam: téměř ohrožený

38. *Trochosa terricola* (Thorell, 1856)

Syn.: *Lycosa terricola*

Český název: slíďák zemní

Pohlaví, způsob, datum sběru: 5M-22.5.2015, zemní past; 1M-12.6.2015, zemní past

Areál rozšíření: Holoarktický

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, M, (O)

Typ stanoviště: suché i vlhké otevřené biotopy, okraje lesů a lesní světliny

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

Čeleď PHILODROMIDAE

39. *Philodromus cespitum* (Walckenaer, 1802)

Syn.: *Philodromus aureolus cespitum*

Český název: listovník obecný

Pohlaví, způsob, datum sběru: 2F-17.8.2015, zemní past; 2F-12.9.2015, oklep; 1J-26.9.2015, oklep

Areál rozšíření: Holoarktický - Extramediteránní areál
Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované
Fytogeografická oblast: T, M
Typ stanoviště: lesostepi, lesní okraje, vřesoviště, parky, sady
Výskyt: hojný
Červený seznam: není ohrožený

40. *Philodromus collinus* (C. L. Koch, 1835)

Český název: listovník keřový
Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-5.7.2015, smyk; 3F-26.7.2015, oklep; 3F-7.8.2015, oklep; 2F-31.8.2015, smyk; 2F-31.8.2015, oklep; 2F-12.9.2015, oklep; 1M, 9J-26.9.2015, oklep
Areál rozšíření: Evropský - (Af.), (NC)
Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené
Fytogeografická oblast: (T), M, (O)
Typ stanoviště: otevřené lesní biotopy (bory, smrčiny), ale i parky
Výskyt: hojný
Červený seznam: není ohrožený

Čeleď PISAURIDAE

41. *Pisaura mirabilis* (Clerck, 1757)

Syn.: *Ocyale mirabilis*; *Ocyale rufofasciata* (De Geer, 1778); *Pisaura listeri* (Scopoli, 1763)
Český název: lovčík hajní
Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-25.5.2015, smyk; 2M, 1F-25.5.2015, individuální sběr; 1J-26.7.2015, smyk; 5J-31.8.2015, smyk; 11J-12.9.2015, smyk; 5J-26.9.2015, smyk
Areál rozšíření: Palearktický - Evropsko-asijský areál
Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované
Fytogeografická oblast: T, M
Typ stanoviště: nezastíněné suché i vlhké biotopy, okraje lesů, světlé háje, ruderaly (zejména na porostech kopřiv)
Výskyt: velmi hojný
Červený seznam: není ohrožený

Čeleď SALTICIDAE

42. *Aelurillus v-insignitus* (Clerck, 1757)

Syn.: *Aelurillus insignitus*; *Dia quinquepartita* (Walckenaer, 1805)

Český název: skákavka znamenaná

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-25.5.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Holopalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: T, M

Typ stanoviště: písčiny, výslunné křovinaté stráně, osluněné okraje lesů, kamenité stráně, také na železničních náspech

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožená

43. *Evarcha arcuata* (Clerck, 1757)

Syn.: *Evarcha marcgravi* (Scopoli, 1763); *Marpissa grossa* (C. L. Koch, 1837);
Maturna arcuata

Český název: skákavka černá

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-31.8.2015, smyk; 1M, 1F-12.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál (Af.)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: T, M

Typ stanoviště: na vegetaci travnatých stepí, suché i vlhké louky, hojně i na mokřadech

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

44. *Evarcha falcata* (Clerck, 1757)

Syn.: *Attus falcatus*; *Enophrys falcata*; *Euophrys falcata*; *Evarcha blaucardi*
(Scopoli, 1763)

Český název: skákavka obecná

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M-5.7.2015, smyk; 1F-26.7.2015, smyk; 2M-7.8.2015,
smyk

Areál rozšíření: Holoarktický

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), M

Typ stanoviště: nižší polohy, skalní stepi, občas i na mokřadech, vzácně i v horských oblastech

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

45. *Salticus zebraneus* (C. L. Koch, 1837)

Syn.: *Calliethera varia* (C. L. Koch, 1837); *Salticus ovarii* (Scopoli, 1763)

Český název: skákavka zebrovitá

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-31.8.2015, smyk

Areál rozšíření: Evropský (U)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), M

Typ stanoviště: na stromech a keřích, na zdech a kůře (nejčastěji kůra borovic), také v sadech a alejích

Výskyt: hojný

Červený seznam: není ohrožená

Čeleď SPARASSIDAE

46. *Micrommata virescens* (Clerck, 1757)

Syn.: *Micrommata rosea* (Clerck, 1757); *Micrommata smaragdit* (Fabricius, 1793);

Micrommata viridissima (De Geer, 1778)

Český název: maloočka smaragdová

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1J-31.8.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené,

Fytogeografická oblast: **M**

Typ stanoviště: lesní okraje a světliny, na bylinách a keřích

Výskyt: hojná

Červený seznam: není ohrožená

Čeleď TETRAGNATHIDAE

47. *Metellina mendei* (Blackwall, 1870)

Syn.: *Meta mendei*; *Meta segmentata mendei*

Český název: meta Mengeho

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-5.7.2015, smyk
Areál rozšíření: Evropský - Extramediteránní areál (Gr.)
Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené
Fytogeografická oblast: T, **M**, O
Typ stanoviště: různé typy lesů, jejich okraje, keře, zahrady a sady
Výskyt: velmi hojná
Červený seznam: není ohrožená

48. *Metellina segmentata* (Clerck, 1757)

Syn.: *Meta reticulata* (Linné, 1758); *Meta segmentata*; *Zilla reticulata*

Český název: meta podzimní

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1J-26.7.2015, smyk; 7J-7.8.2015, smyk; 3F, 5J-31.8.2015, smyk; 5M, 13F-12.9.2015, smyk; 1F-12.9.2015, oklep; 1F-26.9.2015, oklep; 1M, 1F-26.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Evropský (Gr.), (Az.), (Kz.)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, **M**, O

Typ stanoviště: keře, okraje lesů a cest, lesy různého typu, také v zahradách a sadech

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

49. *Pachygnatha listeri* (Sundevall, 1830)

Český název: čelistnatka Listerova

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-25.5.2015, smyk; 3M, 1F-7.8.2015, smyk; 1M, 4F-31.8.2015, smyk; 1M-12.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), **M**

Typ stanoviště: vlhké lužní lesy a olšiny, v náplavech, detritu břehů potoků, na vlhkých loukách a dalších mokřadech

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

50. *Tetragnatha obtusa* (C. L. Koch, 1837)

Český název: čelistnatka ptačí

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1F-31.8.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: **M**

Typ stanoviště: polozastíněné až zastíněné vlhké biotopy, na keřích a stromech

Výskyt: hojná

Červený seznam: není ohrožená

51. *Tetragnatha pinicola* (L. Koch, 1870)

Český název: čelistnatka stromová

Pohlaví, způsob, datum sběru: 2J-25.5.2015, smyk; 2F-5.7.2015, smyk; 4J-31.8.2015, smyk; 1F-31.8.2015, oklep; 6J-12.9.2015, smyk; 1F-12.9.2015, oklep; 1J-26.9.2015, oklep; 1J-4.10.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál (eM)

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: T, M

Typ stanoviště: světlé borové a listnaté lesy a jejich okraje, někdy i na velmi suchých biotopech

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

Čeleď THERIDIIDAE

52. *Enoplognatha ovata* (Clerck, 1757)

Syn.: *Enoplognatha lineata* (Clerck, 1757); *Theridion(-um) ovatum*; *Theridion redimitum* (Clerck, 1757); *Theridium lepidum* (Walckenaer, 1802); *Theridium lineatum*

Český název: snovačka oválná

Pohlaví, způsob, datum sběru: 9F-5.7.2015, smyk; 1F-26.7.2015, smyk; 2F-26.7.2015, oklep; 3F-7.8.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Holopalearktický areál (NA)

Původnost stanoviště: klimaxové, **polopřirozené**, narušované

Fytogeografická oblast: T, **M**

Typ stanoviště: všechny typy otevřených biotopů, světlé lesy, na bylinách a keřích

Výskyt: hojná

Červený seznam: není ohrožená

53. *Phylloneta sisyphia* (Clerck, 1757)

Syn.: *Theridion sisyphium*; *Theridium notatum* (Linné, 1758); *Theridium sisyphium*

Český název: snovačka smrčková

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M-25.5.2015, smyk; 1F-25.5.2015, individuální sběr;
3M-12.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Holopalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: M, (O)

Typ stanoviště: otevřené biotopy, na nízkých dřevinách (často jehličnany) a keřích

Výskyt: hojná

Červený seznam: není ohrožená

54. *Robertus lividus* (Blackwall, 1836)

Český název: snovačka lesní

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M, 1F-5.7.2015, zemní past

Areál rozšíření: Holoarktický - Extramediteránní areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: T, M, O

Typ stanoviště: lesní i otevřené biotopy, pod kameny, v detritu nebo mechu

Výskyt: velmi hojná

Červený seznam: není ohrožená

Čeleď THOMISIDAE

55. *Misumena vatia* (Clerck, 1757)

Syn.: *Aranea cretata* (Preyssler, 1791); *Misumena calycina* (Linné, 1758); *Thomisus calycinus*; *Thomisus pratensis* (Hahn, 1832)

Český název: běžník kopretinový

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M-5.7.2015, smyk; 1F-26.7.2015, smyk; 1M-7.8.2015, smyk; 1F-31.8.2015, smyk; 1M-12.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Holoarktický

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: T, M

Typ stanoviště: louky, travnaté stepi, osluněné okraje lesů, zahrady, ruderalní stanoviště s bohatým porostem, ale i vlhčí otevřené biotopy

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

56. *Xysticus audax* (Schrank, 1803)

Syn.: *Xysticus pini* (Hahn, 1831)

Český název: běžník keřový

Pohlaví, způsob, datum sběru: 2F-12.6.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Transpalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené

Fytogeografická oblast: (T), **M**, (O)

Typ stanoviště: od nejsušších po nejvlhčí otevřené biotopy, lesy a jejich okraje, na keřích a vyšší vegetaci

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

57. *Xysticus cristatus* (Clerck, 1757)

Syn.: *Xysticus viaticus* (Linné, 1758)

Český název: běžník obecný

Pohlaví, způsob, datum sběru: 5M, 3F-22.5.2015, zemní past; 2F-25.5.2015, smyk; 3M, 2F-12.6.2015, zemní past; 1F-12.9.2015, smyk

Areál rozšíření: Palearktický - Holopalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, narušované

Fytogeografická oblast: T, **M**, (O)

Typ stanoviště: otevřené, přirozené i umělé biotopy (parky, sady, zahrady), louky, slunné stráně i mokřady

Výskyt: velmi hojný

Červený seznam: není ohrožený

58. *Xysticus kochi* (Thorell, 1872)

Český název: běžník Kochův

Pohlaví, způsob, datum sběru: 1M-22.5.2015, zemní past

Areál rozšíření: Palearktický - Západopalearktický areál

Původnost stanoviště: klimaxové, polopřirozené, (narušované)

Fytogeografická oblast: T, M

Typ stanoviště: skalní stepi, louky, pastviny, parky, sady, zahrady

Výskyt: hojný

Červený seznam: není ohrožený

7 DISKUSE

Během výzkumu araneofauny mokřadních luk v k.ú. Capartice byly nalezeny pouze tři druhy zařazené v červeném seznamu do kategorie téměř ohrožený a to křížák *Araneus sturmi*, plachetnatka *Walckenaeria kochi* a slíd'ák *Trochosa spinipalpis*. S výjimkou druhu *Araneus sturmi* se jedná o pavouky preferující mokřady. Mezi vzácnější nálezy zařazené v kategorii ohrožený se řadí plachetnatka *Bolyphantes luteolus* (2F) – chladnomilný druh s těžištěm výskytu v oreofytiku a protikladem je nález slíd'ák *Pardosa bifasciata* (1F) s těžištěm výskytu v xerotermech termofytika. Jednalo se o ojedinělé nálezy, které sice potvrzují výskyt daného druhu na lokalitě, ale ten může být víceméně náhodný a patrně sem pronikl z jiných pro jejich výskyt přirozených stanovišť. Dalším xerotermním druhem zastoupeným v počtu 2 ex. slíd'ák *Aulonia albimana*, který se na příhodných stanovištích vyskytuje hojně po celém území. Zbylé druhy zjištěné během výzkumu pak odpovídají charakteru lokality, jedná se o především o pavouky žijící na polopřirozených otevřených stanovištích vlhkých luk či mokřadů a také druhy expanzivní, které najdeme téměř všude na otevřených stanovištích jako například křížáka *Aculepeira ceropegia*. V malém počtu byly zastoupeny v materiálu zemních pastí typické a hojné druhy lesních stanovišť z čeledi pokoutníkovití *Coelotes terrestris*, *Histopona torpida* a slíd'ák *Pardosa lugubris*.

V Českém lese proběhlo v minulosti několik inventarizačních průzkumů převážně v lesních biotopech (Hradská ústní sdělení). Nadmořskou výškou i přírodními podmínkami je zkoumané lokalitě nejbližší přírodní památka Prameniště Kateřinského potoka s nadmořskou výškou 680 m, kde je předmětem ochrany mokřadní stanoviště s typickou vlhkomilnou vegetací (Tropek a Hradská 2009). Zde bylo zjištěno během průzkumů v letech 2001 a 2006 68 druhů zařazených do 15 čeledí, zatímco v Caparticích 58 druhů 13 čeledí. Obě lokality se shodují v následujících 27 druzích: *Enoplognatha ovata*, *Erigone dentipalpis*, *Linyphia triangularis*, *Metellina segmentata*, *Pachygnatha listeri*, *Tetragnatha obtusa*, *Tetragnatha pinicola*, *Aculepeira ceropegia*, *Araneus diadematus*, *Araneus quadratus*, *Araneus sturmi*, *Araniella cucurbitina*, *Argiope bruennichi*, *Alopecosa cuneata*, *Pardosa amentata*, *Pardosa lugubris*, *Pardosa pullata*, *Piratula hygrophila*, *Trochosa spinipalpis*, *Trochosa terricola*, *Pisaura mirabilis*, *Micrommata virescens*, *Misumena vatia*, *Xysticus audax*, *Xysticus kochi*, *Evarcha arcuata*, *Evarcha falcata*. Nejvyšší shoda v sedmi druzích je u čeledi Lycosidae a v šesti druzích čeledi Araneidae. Z druhů uvedených v červeném seznamu

ohrožených druhů byl na obou lokalitách nalezen slíďák *Trochosa spinipalpis* a křížák *Araneus sturmi*.

8 ZÁVĚR

Výzkum arachnofauny ve zkoumané oblasti probíhal od 22. 05. do 24. 10. 2015. Celkem bylo nalezeno 933 jedinců, z nichž 572 jich bylo dospělých, kteří byli zařazeni do 13 čeledí a 58 rodů. Z celkového počtu pavouků je nejpočetnější čeleď Linyphiidae a po ní hned Lycosidae. Nejzajímavějším objevem byly dva druhy pavouků, patřící do těchto eudominantních čeledí, které se řadí mezi ohrožené druhy. Jedná se o plachetnatku žlutavou (*Bolyphantes luteolus*), která se vyskytuje spíše v chladnějších, vyšších polohách, a o slíd'áka dvoupruhého (*Pardosa bifasciata*). V oblasti Capartice dosud nebyl prováděn žádný průzkum pavouků, ani jiné fauny. Pouze v roce 2005 zde byl uskutečněn botanický průzkum Jiřím Sladkým a kolektivem.

9 SEZNAM LITERATURY

- Anonymus. 2012. *Průvodce Naučnou stezkou Capartické louky*. Spolupráce ZO ČSOP Sylva Lunaea, Správy CHKO Český les a Krajského střediska Plzeň za finanční podpory Plzeňského kraje.
- Balatka, B. a Birner, Z. 1987. *Chodsko Český les - Turistický průvodce ČSSR*. Olympia, 255 s. Praha. ISBN 27-046-87.
- Balatka, B. a Buček, A. 1987. *Zeměpisný lexikon ČSR - Hory a nížiny*. Academia. Praha.
- Buchar, J. a Kůrka, A. 2001. *Naši pavouci*. Academia, 162 s. Praha 2. ISBN 80-200-0964-7
- Buchar, J. a Růžička, V. 2002. *Catalogue of Spiders of the Czech Republic*. Peres, 351s. Praha. ISBN 80-86360-25-3.
- Heimer, S. et Netwig W. 1991. *Spinnen Mitteleuropas*. Paul Parey, 543 s. Berlin.
- Kašparová M. 2016. Ústní sdělení a zaslání mapy.
- Kolektiv autorů. 2005. *Český les - příroda, historie, život*. Baset, 880 s. Praha 4. ISBN 80-7340-065-0.
- Kůrka, A. et al. 2015. *Pavouci České republiky*. Academia, 621 s. Praha. ISBN 978-80-200-2384-1
- Mištera, L. 1996. *Geografie západočeské oblasti*. ZČU Plzeň, 156 s. Plzeň. ISBN 80-7082-282-1.
- Procházka, Z. 1992. *Český les - Domažlicko historicko - turistický průvodce*. Nakladatelství Českého lesa, 160 s. Domažlice.
- Roberts, M. J. 1995. *Spiders Britain and Northern Europe*. Harper Collins Publishers, 384 s. London.
- Sladký, J. 2005. *Botanický průzkum nelesní enklávy Capartice*. Česká botanická společnost. Praha 2.
- Tropek, R. a Hradská, I. 2009. *Pavouci přírodní památky Prameniště Kateřinského potoka*. Erica 16, 55 – 61.

Internetové zdroje

[1] Mapy.cz [online]. [cit. 2016-20-6]. Dostupné z:

<https://mapy.cz/turisticka?x=12.7879733&y=49.4182608&z=15&m3d=1>

- [2] Mapy.cz [online]. [cit. 2016-20-6]. Dostupné z:
<https://mapy.cz/zakladni?x=12.7900976&y=49.4155876&z=16&m3d=1&base=ophoto>
- [3] Wikipedie.org [online]. [cit. 2016-20-6]. Dostupné z:
<https://cs.wikipedia.org/wiki/Capartice>
- [4] Český les. Ochrana přírody. Naučné stezky [online]. [cit. 2016-20-6]. Dostupné z:
<http://ceskyles.ochranaprirody.cz/regionalni-pracoviste-informuje/naucne-stezky/ns-caparticke-louky/>
- [5] Leporelo.info [online]. [cit. 2016-20-6]. Dostupné z:
<https://www.leporelo.info/dominance>

10 RESUMÉ

The research of spiders in researched area was carried out from 22. 05. to 24. 10. 2015. 572 out of the 933 subjects found were full grown spiders, which were further classified into 13 families and 58 generas. The most frequent family of spiders was Linyphiidae, followed by Lycosidae. Interestingly, two species of spiders belonged to the eudominant families, which are classified as endangered species. Specifically, it was the *Bolyphantes luteolus*, which is usually found in cooler, higher locations, and the *Pardosa bifasciata*. There has not been any research of spiders or other species of fauna carried out in this area (Capartice). Only a botanical research was carried out in 2005 by Jiří Sladký and his team.

11 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1: Tabulky s přehledem nalezených druhů pavouků, dominance

Příloha 2: Fotografie zkoumané lokality

Příloha 3: Fotografie nalezených druhů pavouků

PŘÍLOHA 1

Tab. 1: Přehled nalezených druhů pavouků, kteří byli získáni různými metodami sběru

Čeleď / druh	M	F	J	Celkem	Způsob sběru
Agelenidae					
<i>Coelotes terrestris</i>	3	2	1	6	ZP
<i>Histopona torpida</i>		2		2	ZP
Araneidae					
<i>Aculepeira ceropeiga</i>		1	22	23	SM
<i>Araneus diadematus</i>	3	5		8	SM, OK
<i>Araneus quadratus</i>	1			1	SM
<i>Araneus sturmi</i>		1		1	OK
<i>Araniella cucurbitina</i>		1		1	SM
<i>Argiope bruennichi</i>	1			1	SM
<i>Mangora acalypha</i>	1		9	10	SM, OK, IS
Clubionidae					
<i>Clubiona neglecta</i>		2		2	SM
<i>Clubiona trivialis</i>		1		1	SM
Dyctinidae					
<i>Dyctina arundinacea</i>	1			1	OK
Linyphiidae					
<i>Bathyphantes approximatus</i>		1		1	SM
<i>Bathyphantes gracilis</i>		1		1	ZP
<i>Bathyphantes nigrinus</i>		1		1	SM
<i>Bolyphantes luteolus</i>		2		2	SM
<i>Centromerus sylvaticus</i>	1			1	ZP
<i>Erigone altra</i>		1		1	ZP
<i>Erigone dentipalpis</i>	1	1		2	ZP
<i>Gongylidiellum latebricola</i>		1		1	SM
<i>Gongylidium rufipes</i>	1	1		2	SM
<i>Linyphia triangularis</i>	2	15	2	19	SM, OK
<i>Lophomma punctatum</i>	2			2	ZP
<i>Micrargus herbigradus</i>		1		1	ZP
<i>Temiphantes alacris</i>		2		2	SM
<i>Walckenaeria kochi</i>		1		1	OK

Lycosidae					
<i>Alopecosa cuenata</i>	3			3	ZP
<i>Alopecosa pulverulenta</i>	140	35		175	ZP
<i>Aulonia albimana</i>	1	1		2	ZP
<i>Pardosa agrestis</i>	8	1		9	ZP
<i>Pardosa amentata</i>	10	19		29	ZP, SM, IS
<i>Pardosa bifasciata</i>		1		1	ZP
<i>Pardosa lugubris</i>	12	13		25	ZP, SM
<i>Pardosa palustris</i>	12	8		20	ZP
<i>Pardosa pullata</i>	80	38		118	ZP
<i>Piratula hygrophila</i>	1	3		4	ZP
<i>Trochosa spinipalpis</i>	1			1	ZP
<i>Trochosa terricola</i>	6			6	ZP
Philodromidae					
<i>Philodromus cespitum</i>		4	1	5	ZP, OK
<i>Philodromus collinus</i>	1	13	9	23	SM, OK
Pisauridae					
<i>Pisaura mirabilis</i>	2	2	22	26	SM, IS
Salticidae					
<i>Aelurillus v-insiguitus</i>		1		1	SM
<i>Evarcha arcuata</i>	1	2		3	SM
<i>Evarcha falcata</i>	3	1		4	SM
<i>Salticus zebraneus</i>		1		1	SM
Sparassidae					
<i>Micrommata virescens</i>			1	1	SM
Tetragnathidae					
<i>Metellina menzei</i>		1		1	SM
<i>Metellina segmentata</i>	6	19	13	38	SM, OK
<i>Pachygnatha listeri</i>	5	6		11	SM
<i>Tetragnatha obtusa</i>		1		1	SM
<i>Tetragnatha pinicola</i>		4	14	18	ZP, SM, OK
Theridiidae					
<i>Enoplognatha ovata</i>		15		15	SM, OK
<i>Phylloneta sisypbia</i>	4	1		5	SM, IS
<i>Robertus lividus</i>	1	1		2	ZP
Thomisidae					
<i>Misumena vatia</i>	3	2		5	SM
<i>Xysticus audax</i>		2		2	ZP
<i>Xysticus cristatus</i>	8	8		16	ZP, SM
<i>Xysticus kochi</i>	1			1	ZP
Celkem	326	246	94	666	

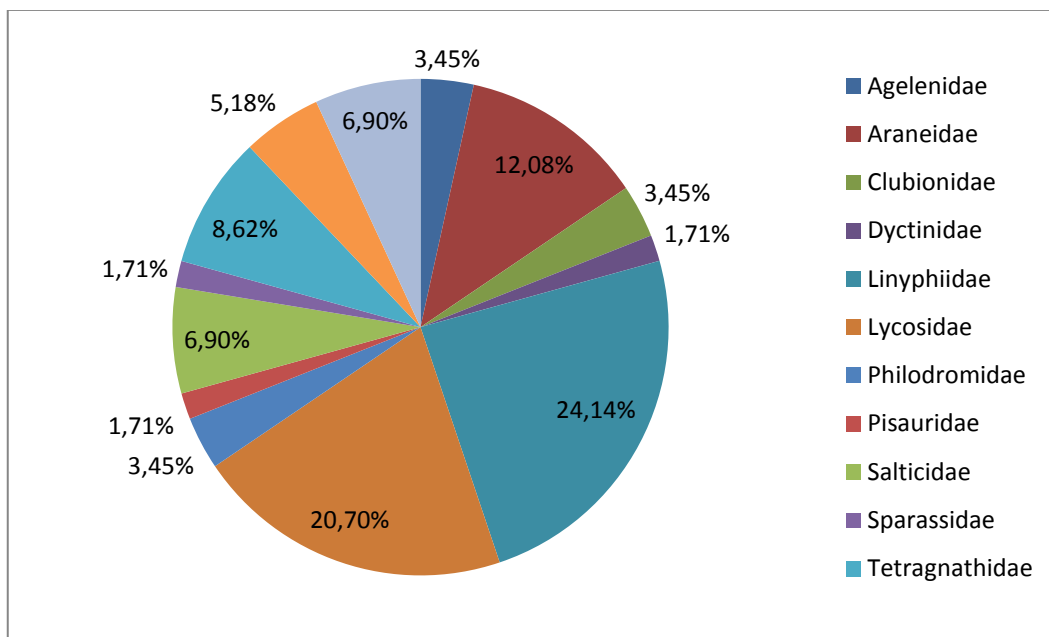
Vysvětlivky: M - male; F - female; J - juvenile; ZP - zemní past; SM - smyk;

OK - oklep; IS - individuální sběr

Tab. 2: Dominance jednotlivých čeledí

Čeďed'	Počed d'ruhů	Dominance
Agelenidae	2	3,45%
Araneidae	7	12,08%
Clubionidae	2	3,45%
Dyctinidae	1	1,71%
Linyphiidae	14	24,14%
Lycosidae	12	20,70%
Philodromidae	2	3,45%
Pisauridae	1	1,71%
Salticidae	4	6,90%
Sparassidae	1	1,71%
Tetragnathidae	5	8,62%
Theridiidae	3	5,18%
Thomisidae	4	6,90%
Celkem	58	100,00%

Graf 1: Grafické vyjádření dominance jednotlivých čeledí

Tab. 3: Přehled juvenilních druhů

Čeleď / druh	5.7.2015	26.7.2015	7.8.2015	17.8.2015	31.8.2015	12.9.2015	26.9.2015	4.10.2015	24.10.2015	Metoda sběru	Celkem
Araneidae											
<i>Araneus</i> sp.						3	3			OK	6
<i>Araniella</i> sp.			2							OK	2
Clubionidae											
<i>Clubiona</i> sp.		2	3		1	5				OK, SM	11
Lycosidae											
<i>Pardosa</i> sp.	2		2	14	4	15	1	18	7	SM, ZP	63
Philodromidae											
<i>Philodromus</i> sp.			10		2	1				OK, SM	13
Tetragnathidae											
<i>Tetragnatha</i> sp.			3							SM	3
Theridiidae											
<i>Phylloneta</i> sp.			1		10	5	5			OK, SM	21
Thomisidae											
<i>Xysticus</i> sp.	2				6	7	4			OK, SM, ZP	19
Celkem	4	2	21	14	23	36	13	18	7		

Vysvětlivky: OK - oklep; SM - smyk; ZP - zemní past

Obr. 1: Pohled na zkoumanou lokalitu v obci Capartice

Obr. 2: Zkoumaná lokalita

Obr. 3: Přilehlé okolí zkoumané lokality

Obr. 4: Potůček protékající lokalitou

Obr. 5: Uměle vytvořená vodní plocha poblíž lokality

Obr. 6: Nastražená zemní past v terénu

Obr. 1: Plachetnatka keřová (*Linyphia triangularis*)

Obr. 2: Křížák skvostný (*Aculepeira ceropegia*)

Obr. 3: Čelistnatka podzimní (*Metellina segmentata*)

Obr. 4: Křížák obecný (*Araneus diadematus*)

Obr. 5: Slid'ák (*Pardosa* sp.)

Obr. 6: Slid'ák (*Pardosa* sp.)

